

G CONSELLERIA
O SALUT
I SECRETARIA GENERAL
B
/

Exp.: SG/SJ/8/2018
Document: informe
Emissor: SG/SJ/sjv

Informe jurídic sobre l'Esborrany de decret pel qual s'aprova l'Estatut del personal investigador laboral al servei dels instituts d'investigació sanitària de les Illes Balears

Tramès per l'òrgan instructor l'expedient administratiu elaborat i vist l'esborrany de referència, s'emet el següent

Informe

1. Aquest projecte reglamentari prové de l'habilitació que estableixen l'article 2.2 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, estableix la competència de les administracions públiques per regular les peculiaritats del règim jurídic del seu personal investigador, i l'article 16.1 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència i la tecnologia, el qual es remet a la normativa de desenvolupament d'aquella norma.
2. L'article 46 de la Llei 4/2001, de 14 de març, reguladora del Govern de les Illes Balears, exigeix l'informe preceptiu dels serveis jurídics competents i de la secretaria general competent en els projectes de disposicions reglamentàries. Per acomplir el que disposa la Llei s'emet aquest informe.
3. El Consell de Govern és l'òrgan competent per aprovar un decret, ja que l'article 38.1 de la Llei 4/2001, de 14 de març, reguladora del Govern de les Illes Balears, estableix que la potestat reglamentària de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears correspon al Govern, sense perjudici del que disposen els apartats 2 i 3 pel que fa a la potestat reglamentària dels consellers.

Per altra banda, el primer incís de l'article 39.1 disposa que les disposicions reglamentàries procedents del Govern tenen la forma de decret. Totes aquestes normes es compleixen en aquest cas.

4. Escau en primer lloc analitzar la competència material de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per dur a terme aquesta regulació.

La finalitat fonamental d'aquest projecte normatiu és, com resta palès en el preàmbul de l'esborrany, regular el règim jurídic de la relació de treball entre el personal investigador dels instituts d'investigació sanitària de les Illes Balears i aquests ens, creats a l'empara del que disposa el Reial decret 279/2016, de 24 de juny, sobre acreditació d'instituts d'investigació biomèdica.

Es regulen les categories professionals d'aquests investigadors, el règim d'accés a aquesta condició i a les diferents categories que conformen una carrera professional, el caràcter laboral de la relació que vincularà als investigadors amb els instituts, els drets i deures, el règim d'avaluació i seguiment del seu rendiment.

Les novetats principals que presenta són l'articulació d'una carrera professional dins de la investigació, així com l'articulació dels programes, oficials i públics, d'incorporació de personal investigador principal d'àmbit nacional o internacional com una de les possibles vies d'accés a la carrera investigadora professional.

Pel que fa al marc competencial, cal dir que l'article 44.2 de la Constitució espanyola determina que els poders públics han de promoure la ciència i la recerca científica i tècnica en benefici de l'interès general.

En aquesta línia, l'article 12.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, en tractar dels principis rectors de l'activitat pública disposa, entre altres extrems, que les institucions pròpies de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per complir les finalitats que els són pròpies i en el marc de les competències que els atribueix aquest Estatut, han de promoure, com a principis rectors de la política econòmica i social[...] el progrés científic i tècnic, de manera que s'asseguri a tota la ciutadania[...] i el dret a la salut [...].

D'altra banda, l'article 30.44 de l'Estatut disposa que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears té competència exclusiva en matèria de recerca, innovació i desenvolupament científic i tècnic; establiment de línies pròpies d'investigació i seguiment, control i evolució dels projectes.

L'apartat 48 del mateix precepte atribueix a la Comunitat Autònoma la competència exclusiva en matèria de promoció de la salut en tots els àmbits, en el marc de les bases i la coordinació general de la sanitat, mentre que l'article 31.4 li atribueix el desplegament legislatiu i l'execució en matèria de salut i sanitat, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat.

D'aquests preceptes es pot deduir que el marc constitucional i estatutari insten els poders públics i la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a promoure la recerca científica i que la l'Administració de la Comunitat Autònoma és competent en matèria de recerca i desenvolupament científic, concretament en l'àmbit sanitari i biomèdic, si escau, dins el marc de la normativa estatal dictada en l'àmbit competencial, sia amb caràcter exclusiu o bàsic.

D'altra banda, la normativa de desplegament estatal més recent habilita la Comunitat Autònoma, com a conseqüència d'aquesta assumpció estatutària de competències, a dictar normes en els termes de l'esborrany ara proposat. En aquets sentit, l'article 12 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, disposa expressament:

Article 12

Àmbit d'aplicació

Les disposicions d'aquesta secció són aplicables al personal investigador que presti els seus serveis en les universitats públiques, en els organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat i en els organismes de recerca d'altres administracions públiques, tret de les competències que en aquests àmbits tinguin les comunitats autònomes i el que estableix la resta de la legislació aplicable.

I el darrer paràgraf de l'article 20.2 de la mateixa norma disposa:

[...] correspon a les comunitats autònomes que hagin assumit estatutàriament la competència exclusiva per a la regulació dels seus propis centres i estructures de recerca la definició i regulació del règim de contractació de personal investigador dels seus propis centres i estructures de recerca, en el marc de la legislació laboral vigent.

A més a més, l'article 2.2 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, preveu que les administracions públiques puguin dictar normes que regulin les peculiaritats del règim jurídic del seu personal investigador.

Per la seva banda, i pel que fa a la normativa autonòmica, escau recordar que l'article 27 de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears, determina que el sistema sanitari públic de les Illes Balears desenvolupa actuacions de recerca, i l'article 33 de la mateixa Llei disposa que l'administració sanitària ha de promoure la recerca científica per tal d'aportar coneixements que permetin la millora de la salut de la població, i que per a l'exercici d'aquestes actuacions de recerca l'administració sanitària ha de col·laborar amb altres institucions per tal de crear centres, serveis o organismes dedicats a donar suport científic i tècnic al sistema sanitari, els quals poden estar dotats de personalitat jurídica.

D'aquest conjunt normatiu, es pot deduir i afirmar la competència de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per dictar una disposició reglamentària que desplegui les particularitats de la regulació del règim jurídic al qual se sotmet el personal investigador laboral al servei dels instituts d'investigació sanitària de les Illes Balears.

5. Una vegada reconeguda la competència de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per dictar la norma objecte d'aquest informe, la competència per elaborar un projecte de disposició reglamentària relatiu a les qüestions pròpies de la seva conselleria correspon a cada conseller, d'acord amb l'article 33.2 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears.

Aquest requisit s'ha complert atès que és la consellera de Salut la que ha dictat la resolució d'inici del procediment d'elaboració del decret examinat i ha encomanat la tramitació a un òrgan concret de la Conselleria, la Direcció General d'Accreditació, Docència i Recerca en Salut, sense perjudici de la intervenció preceptiva dels altres òrgans d'aquesta Conselleria, d'acord amb la doctrina del Consell Consultiu de les Illes Balears.

6. El projecte consta d'un preàmbul i 49 articles, distribuïts en 6 títols, a més d'una disposició addicional, una de transitòria, una de derogatòria i dues de finals, a més de dos annexos.

El títol I, relatiu a l'objecte i l'àmbit d'aplicació (articles 1 a 5), defineix aquest objecte normatiu en les termes següents:

Establir el règim jurídic del personal investigador dels instituts d'investigació sanitària de les Illes Balears integrats en el sector públic instrumental de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i concretament l'estructura de categories d'investigador i de la seva carrera investigadora, el procés de selecció i de contractació, el règim d'avaluació, així com els seus drets i obligacions i el règim d'extinció del contracte.

D'altra banda, limita l'àmbit d'aplicació al personal investigador laboral dels instituts d'investigació sanitària de les Illes Balears; defineix el concepte de personal investigador en els termes de la Llei 14/2011, d'1 de juny, i declara la submissió als principis d'igualtat, mèrit i capacitat dels procediments d'accés i promoció interna d'aquest personal, i al règim d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

El títol II (articles 6 a 24), sota la denominació "De les categories del personal que conforma la carrera investigadora", regula en dos capítols aquestes categories professionals.

El capítol primer es dedica al personal investigador en formació (articles 6 a 10) i defineix aquest personal com el que essencialment està inscrit i cursa els estudis de doctorat contractat per instituts d'investigació sanitària o beneficiari de programes de formació d'investigadors que es desenvolupin a l'Institut, s'estableixen els requisits d'accés, d'avaluació i de durada màxima recomanada d'aquesta etapa.

El capítol II (articles 11 a 24) dividit en quatre seccions regula les categories de personal investigador professional.

La secció primera (articles 11 a 14) es destina al personal investigador postdoctoral; la secció segona, al personal investigador associat (articles 15 a 18); la secció tercera, al personal investigador titular (articles 19 a 21), i la secció quarta, al personal professor d'investigació (articles 22 a 24).

Cada una d'aquestes seccions tracta del concepte de cada categoria, els requisits d'accés, el sistema de seguiment i selecció, i la durada de cada etapa.

Cada una d'aquestes categories representa un possible, però no necessari, estadi dins de l'evolució d'un investigador, dedicat cada vegada més a avançar cap a una professionalitat i exclusivitat en la seva activitat.

És per això que, si bé es configuren com categories professionals, no deixa de ser cert que en les primeres fases ens trobam davant unes etapes d'un procés formatiu i de definició personal, mentre que les tres darreres sí responen clarament a les categories professionals successives que poden anar assolint les persones que es dediquen com a activitat principal o única al desenvolupament d'una carrera investigadora professional.

El concepte d'investigador postdoctoral engloba tots els doctors que dugueren a terme, per mitjà de contractes de feina ordinaris, i amb una major o menor dedicació i exclusivitat, una activitat investigadora dins dels instituts.

Contràriament, la categoria d'investigador associat és aquella en la qual s'inclou el reduït grup d'investigadors que han estat seleccionats i desenvolupen programes d'incorporació d'investigadors principals dins del marc de convocatòries públiques tipus M. Servet o Ramón y Cajal, i anàlogues.

Finalment, les categories professionals d'investigador titular i professor d'investigació responen a les categories de personal investigador professional contractat per temps indefinit, amb la superació prèvia dels sistemes i processos selectius dels instituts d'investigació.

El títol III (articles 25 a 36), sota la denominació "De l'accés i la promoció dins la carrera investigadora", regula en quatre capítols els principis generals d'aplicació, els sistemes de selecció, l'accés a la carrera investigadora i la contractació del personal investigador.

Així, el capítol I (articles 25 a 28) tracta els principis generals als quals s'han de sotmetre l'accés i la promoció interna, basats en la igualtat, el mèrit, la capacitat i la publicitat, els principis bàsics d'avaluació i les particularitats dels sistemes d'accés a determinades categories a partir de les eleccions i avaluacions contínues que es produeixen dins dels denominats programes d'incorporació d'investigadors principals. Així mateix, regula l'oferta pública investigadora —a la qual es farà referència més endavant— i els requeriments mínims exigibles en totes les convocatòries d'accés i de tots els òrgans d'avaluació.

El capítol II (article 29) tracta sobre la selecció del personal investigador en formació, personal temporal per definició, seleccionat pel sistema de concurs de mèrits, bé basat en el barem que es regula en l'annex 1 de l'esborrany o bé en els barems dels programes de formació de personal investigador d'acord amb la Llei 14/2011 per als que en siguin beneficiaris.

El capítol III (articles 30 a 35) se subdivideix en dues seccions, i distingeix entre la selecció del personal de naturalesa temporal i el personal contractat per temps indefinit. Així, la primera es dedica a la selecció del personal postdoctoral i als investigadors associats (articles 30 i 31), mentre que la secció segona (articles 32 a 35) tracta dels sistemes de selecció del personal investigador titular i del professorat d'investigació.

Les particularitats principals de la selecció del personal temporal es regulen en l'article 31 en establir com a sistema ordinari d'accés a la categoria de professor associat la selecció per mitjà de la selecció prèvia per a l'accés a programes d'incorporació de personal investigador principal, d'àmbit estatal, europeu o si n'arriba a ser el cas autonòmic. D'altra banda, la superació dels programes i l'obtenció d'una avaluació final favorable, atorgada pels òrgans avaluadors establerts en el programa, suposaria la contractació d'aquest personal com a personal investigador distingit contractat per temps indefinit.

La secció segona regula els requisits per a l'accés i els sistemes de selecció del personal investigador i preveu tant el sistema derivat de l'article 31 com

la possibilitat d'accés directe per procediments de concurs-oposició o oposició, Regula també els requisits i el procediment d'accés a la categoria de professorat d'investigació, i estableix com a procediment ordinari, tant per a l'accés com per a la promoció interna, el concurs, atès no només el reduït nombre de personal al qual pot arribar a fer referència sinó també les característiques de formació prèvia d'aquest personal.

Finalment el capítol IV (article 36), sota la denominació "De la contractació del personal investigador", relaciona les distintes etapes i categories professionals creades amb els tipus de contractes laborals (sien els regulats a la Llei 14/2011, d'1 de juny, o a l'Estatut dels treballadors) mitjançant els quals s'ha d'articular cada una d'aquestes etapes.

El títol IV (articles 37 i 38), relatiu als drets i deures del personal, recull i especifica en essència i en el marc de la Llei 14/2001, d'1 de juny, i l'Estatut dels treballadors, els drets i deures que el personal investigador laboral té com a treballador dels instituts d'investigació sanitària de les Illes Balears.

El títol V (articles 39 a 46), sota la denominació "Condicions de treball", agrupa un seguit de normes que recullen particularitats pròpies de l'activitat investigadora dins del marc de la normativa bàsica estatal (jornada i horaris, estades formatives del personal en altres centres d'investigació, incorporació del personal investigador a empreses de base tecnològica o ampliació del termini de durada del contracte en els casos legalment prevists) i garanteix uns plantejaments de les relacions entre personal investigador i instituts d'investigació respectuoses i ajustades a la legalitat en matèria de conciliació de la vida familiar i laboral i polítiques d'igualtat de gènere. A més fa referència al règim retributiu i preveu la creació futura —en compliment dels requisits legals i amb la negociació prèvia corresponent si pertoca— d'un complement de rendiment investigador per al personal investigador professional, si bé, en tot cas, condicionat al règim d'avaluació de rendiment investigador que es regula en el títol VI.

Finalment, el títol VI (articles 47 a 49), sota la denominació "Del seguiment i de l'avaluació de l'activitat investigadora", declara que té per objecte garantir el manteniment dins del personal investigador professional d'un nivell d'excel·lència investigadora continu.

Amb aquest objecte es regula un sistema d'avaluació del rendiment investigador, de caràcter quinquennal, amb uns òrgans d'avaluació externs i de qualitat contrastada i uns efectes d'aquesta avaluació que condiciona la millora retributiva a l'obtenció d'avaluacions positives i que pot determinar la finalització de la relació amb l'institut en cas d'avaluacions amb un resultat molt deficient o en el cas de dues avaluacions successives no satisfactòries.

Per concloure, la disposició addicional preveu una classificació automàtica — sense alteració de la relació contractual laboral preexistent en cap cas— del personal investigador per temps indefinit actualment existent a l'Institut d'Investigació Sanitària a la categoria professional d'investigadors titulars.

La disposició transitòria preveu un efecte de retroactivitat mínima; disposa que el personal que a l'entrada en vigor de la norma hagi estat seleccionat prèviament i desenvolupi en els instituts d'investigació sanitària de les Illes programes d'incorporació de personal investigador principal dels que preveu l'Esborrany si en concloure aquests programes obtenen una avaluació positiva els serà aplicable el que disposa l'article 31.2.

La disposició derogatòria no té cap especialitat igual que la final segona. En canvi la final primera preveu la possibilitat de modificar l'annex 3 relatiu als programes d'incorporació d'investigadors principals que s'admeten als efectes de l'article 31 en els instituts d'investigació sanitària de les Illes Balears, per via de resolució administrativa dictada per la persona titular de la conselleria competent en matèria de salut.

L'annex 1 regula els mèrits de consideració necessària per a la selecció de personal investigador temporal, i l'annex 3 es limita a establir quins són els programes d'incorporació de personal investigador principals als efectes del que disposa l'article 31 d'aquest esborrany.

7. Pel que fa al conjunt d'aquest articulat, no s'ha observat que hi hagi disposicions incompatibles amb normes de rang legal.

Malgrat això, tot seguit s'analitzen alguns dels aspectes més destacables d'aquesta norma.

8. Aquest projecte normatiu té, sens cap mena de dubte, un seguit de punts destacables i fins i tot prístines dins la regulació de les relacions de treball d'empleats públics.

S'ha optat, seguint l'habilitació que ens dona l'article 13 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, per fer servir la relació jurídica laboral com a mitjà d'articulació de la relació jurídica entre els instituts d'investigació i el seu personal investigador, i deixar de banda l'estatutària o funcionarial.

Això és així, no només perquè la relació jurídica laboral és l'única mitjançant la qual es pot regular una relació de serveis entre els investigadors actualment existents i l'únic Institut d'Investigació que hi ha, ja que per la forma jurídica que adopta (fundació de titularitat pública sotmesa a dret

privat) no pot tenir personal funcionari com a propi que hi presti serveis, per disposició legal (article .. de la Llei 7/2010), sense una habilitació legal expressa.

D'altra banda, s'opta pel règim laboral i no el funcional ja que aquell resulta ser molt més flexible i adaptable a les particularitats de l'activitat investigadora —estades formatives, jornades i horaris, interrupció o finalització de la relació laboral pe interès mutu — sense pèrdua de drets o garanties.

9. Es creen un seguit de categories —si bé a parer de qui emet aquest informe algunes respondrien més a una idea d'etapes en l'evolució personal i professional d'una persona potencialment investigadora professional— que dibuixen allò que pot ser l'evolució d'una carrera completa com a professional de la investigació; ara bé, cal advertir que no totes aquestes etapes o categories són d'ocupació necessària i que, per altra banda, sembla evident que la professionalització estricta comença en el moment en què s'accedeix a la categoria (aquí ja si) d'investigador associat.

Es pot rebutjar, des d'aquesta perspectiva el que es pugui entendre que es creen tipus de contractes laborals nous envaint les competències exclusives de l'Estat en aquesta matèria. No hi ha cap contracte nou i la relació jurídica entre els investigadors i el seu institut d'investigació s'articula justament per mitjà dels tipus contractuals laborals creats per la normativa de l'Estat. Únicament es crea una gradació per etapes o categories que conformen una possible evolució en la carrera de professional de la investigació sanitària o biomèdica.

Així, es pot afirmar fins i tot en el cas dels investigadors predoctorals, categoria que, malgrat la denominació, no s'ha de confondre amb el contracte d'investigador predoctoral creat per la Llei 14/2011, d'1 de juny, ja que cal tenir present que un investigador que cursa els seus estudis de doctorat pot concloure aquests estudis sense haver arribat a estar contractat sota aqueta modalitat contractual (la qual té uns requeriments molt específics que no esgoten les possibilitats de desenvolupament d'un treball remunerat si bé adreçat a la realització d'un doctorat).

10. Un dels aspectes jurídicament destacables és la figura d'oferta pública d'ocupació investigadora, regulada a l'article 26 de l'Esborrany, que preveu, en la línia de l'Administració General de l'Estat en les seves lleis de pressuposts, que la llei de pressupost generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb l'informe previ favorable de la Direcció General de Pressuposts i Finançament, estableixi anualment el nombre de places de les distintes categories de personal investigador que es poden oferir, i que

G
O
I
B
/

prevegi la possibilitat d'incloure dins aquesta oferta el compromís de l'Administració autonòmica de convertir en personal investigador estable dels instituts el personal que, seleccionat amb caràcter previ dins programes d'incorporació d'investigadors principals, d'acord amb les bases de convocatòria del programa, desenvolupin aquests programes en els instituts d'investigació sanitària de les Illes Balears i aconseguixin superar-lo amb avaluació positiva final.

En definitiva, aquesta novetat suposa un compromís condicional per a l'Administració autonòmica, ens els termes estrictes de l'article 1113 del Codi civil, ja que l'Administració assumeix el compromís d'estabilitzar, en la forma i per mitjà dels contractes que més endavant de l'Esborrany s'indiquen, el personal esmentat abans si s'arriba a produir el fet futur (a quatre o cinc anys vista) i incert que arribin a superar amb una avaluació positiva realitzada per òrgans avaluadors externs de prestigi especial, d'acord amb les bases del programa, i l'obtenció del certificat corresponent del programa d'incorporació d'investigadors principals al qual han estat admesos.

Ahora, aquest compromís implica l'assumpció de l'existència d'un nou procediment d'accés a l'ocupació pública, d'aplicació limitada, però basat en els principis constitucionals, que tot seguit examinarem.

11. Una altra de les traces més noves es troba configurada pel que disposen els articles 31 i 33 de l'Esborrany i que en bona mesura es constitueix, juntament amb l'oferta d'ocupació pública investigadora en la pedra angular de tot el sistema de configuració de la carrera investigadora.

Així doncs, l'article 31, en tractar el sistema d'accés a la categoria professional d'investigador associat, preveu que la forma ordinària d'accés es produeixi per la via de la selecció de l'investigador pel desenvolupament d'un dels programes oficials d'incorporació d'investigadors principals, dels quals n'hi ha d'estatals i de la Unió Europea, i es preveu fins i tot la possibilitat que en el futur se'n puguin crear de caràcter autonòmic, tot fent servir l'habilitació estatutària de l'article 30.44 de l'Estatut d'autonomia. Per altra banda, la superació completa d'aquests programes suposaria, per al personal investigador que l'hagi desenvolupat, la contractació dins la categoria de personal investigador titular per temps indefinit i per mitjà d'un contracte laboral d'investigador distingit dels que es preveuen als articles 20.1 c i 23 de la Llei 14/2011, d'1 de juny.

Aquests programes d'incorporació d'investigadors principals són programes de formació avançada que, avui per avui, convoquen els instituts públics d'investigació en l'àmbit estatal (supòsits típics són els programes Miguel Servet i el Ramón y Cajal). Aquestes convocatòries, publicades en els diaris

oficials, obertes a tots els investigadors que compleixen els requisits, i sotmeses a unes bases igualitàries per a tot els que es presenten, suposen un procés selectiu inicial, en què un tribunal avaluador integrat per científics de prestigi reconegui i independents respecte de l'òrgan convocant seleccionen d'entre els aspirants i els seus projectes els millors qualificats.

A continuació, feta la selecció, i ja en el si de l'institut públic d'investigació sanitària triat pels seleccionats, aquests duen a terme un programa formatiu i de desenvolupament de la investigació com a investigador principal d'un equip d'investigació al llarg d'un procés de 5 anys, en què el personal investigador principal seleccionat és sotmès a una control continu de la seva evolució i a sengles avaluacions, una intermèdia i una de final, de caràcter eliminatori.

Finalment, si se supera l'avaluació final s'obté el certificat corresponent (I3 o equivalent, segons el programa), i d'acord amb les bases de la convocatòria, l'institut d'investigació on ha desenvolupat el programa ha d'estabilitzar laboralment l'investigador principal com a correlatiu de l'obligació que ha assumit l'institut estatal convocant de finançar els costos contractuals dels investigadors seleccionats mentre desenvolupen el projecte.

Donar solució a aquesta obligació assumida, sense haver d'organitzar un nou i poc comprensible procés selectiu, és la principal novetat d'aquest Esborrany normatiu, l'ajust a la legalitat del qual s'entén que és incontestable.

Suposa admetre que els programes d'incorporació d'investigadors principals descrits són un autèntic procés selectiu/formatiu que, d'acord amb la descripció de la mecànica feta abans, responen plenament i satisfan com a processos selectius de personal al servei de les administracions els principis constitucionals de procediments basats en la igualtat, el mèrit, la capacitat i la publicitat que preconitza l'article 103 de la Constitució, duit a terme per institucions públiques amb totes les garanties legals d'imparcialitat i recerca de l'excel·lència, i perfectament assumibles normativament com a processos propis de selecció de personal.

Són uns processos selectius que, si bé no encaixen directament amb la major o menor unitat d'acte d'un procés d'oposició o de concurs-oposició, són una de les particularitats (generalitzada en la selecció de personal investigador no només a Espanya sinó a la resta d'Europa), característiques de l'actual personal investigador susceptibles de regulació d'acord amb l'article 2.2 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.

Per concloure, són uns procediments d'accés que no són desconeguts totalment dins del nostre sistema legal d'accés a la funció pública. Basta

comparar aquests procediments amb els sistemes d'acadèmies militars o policials, en què l'accés combina un procés selectiu inicial i un de formatiu més o menys llarg a posteriori, i que pot ser superat o no.

S'entén que aquest sistema, combinat amb els termes en què es preveu configurar la futura oferta d'ocupació pública investigadora (amb la inclusió de la previsió condicional d'incorporació futura de personal a 4 o 5 anys vista explicada abans) permet construir aquest sistema d'accés amb seguretat jurídica, respecte a la legalitat i subjecció a les disponibilitats pressupostàries.

12. També cal assenyalar com a tret destacable que s'ha optat per fer servir la figura del contracte d'investigador distingit per articular la relació, en principi per temps indefinit, entre els investigadors titulars i els professors d'investigació i els instituts d'investigació sanitària de les Illes Balears per davant del contracte de treball ordinari, ja que s'ha considerat que ofereix una flexibilitat i una llibertat de pactes de qüestions concretes i transcendents entre empresa i personal investigador.

No es desconeixen els termes de l'article 23 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, quan conceptua aquest contracte dient que els contractes de treball sota la modalitat d'investigador distingit es poden subscriure amb investigadors espanyols o estrangers de prestigi reconegut en l'àmbit científic i tècnic que estiguin en possessió del títol de doctor o equivalent [...].

És cert que ocasionalment es pot generar una polèmica envers què s'ha d'entendre per personal investigador de prestigi reconegut; ara bé, no és simplement un concepte jurídic indeterminat, sinó que és una qüestió conceptualment metajurídica, i podem afirmar que des d'un punt de vista pràctic tan assumible són en dret les posicions que puguin entendre que aquest contracte s'hauria de reservar a persones amb un reconeixement poc més que mundial, com aquelles altres, molt més properes al coneixement pràctic de la realitat del món de la investigació, que entenen que el personal investigador que ha superat un programa selectiu/formatiu tipus Cajal o Servet és ja indubtablement un personal investigador d'alt nivell i de prestigi innegable.

S'insisteix que, en la mesura que el tipus contractual permet una major flexibilitat a ambdues parts perquè articula condicions essencials del treball i que el concepte *prestigi reconegut* respon a opinions subjectives i no a realitats jurídiques incontestables, és ajustat a dret fer servir aquesta figura en la forma que preveuen els articles 31 i 32 de l'Esborrany.

Per altra banda, escau fer palès que l'Administració de l'Estat fa servir aquesta figura contractual per als mateixos supòsits, tal com es desprèn de

l'article 19.3 h de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressuposts generals de l'Estat per a 2018.

D'acord amb el que disposa l'article 15 del Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, el contracte de treball per principi es presumeix per temps indefinit i només es pot limitar en el temps en el supòsit que una norma això ho autoritzi. Així mateix, l'article 23 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, estableix que les parts pacten lliurement la durada del contracte, per la qual cosa res no impedeix que les parts puguin pactar —i l'Administració així oferir-ho— concloure el contracte per temps indefinit, sense perjudici, òbviament, de resoldre'l per les causes legals o voluntàries que siguin oportunes.

13. Un altre dels aspectes que inclou és el concurs com a mitjà d'accés a la categoria de professor d'investigació.

Certament, el concurs com a sistema d'accés a l'ocupació pública és excepcional, d'acord amb el que estableixen l'article 61.6 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, i l'article 45.4 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Ara bé, si es té en compte el limitadíssim àmbit subjectiu d'aplicació d'aquest procediment, atesos els termes de l'article 34.2 de l'Esborrany, com també l'incontestable nivell formatiu i acadèmic d'aquest personal, podem dir que sembla difícil trobar un supòsit de fet on es trobi més justificat fer servir ordinàriament aquest procediment d'accés, fora que es pretenguin buidar de contingut les diccions dels preceptes esmentats abans.

14. Es preveu la creació d'un complement de rendiment investigador, si bé la concreció legal de crear-lo així com el seu contingut concret es deixen per a un moment posterior, amb el compliment previ dels requisits legals i una vegades duites a terme les negociacions que siguin pertinents.

És per això que, en la mesura que es tracta d'una simple previsió i no de la creació efectiva d'aquest concepte retributiu, s'informa que en aquest moment processal, i d'acord amb el que disposa l'article 4.1 a del Decret 5/2017, de 27 de gener, pel qual es crea la Comissió Interdepartamental de Retribucions de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, no és necessari dins aquest procediment d'elaboració normativa l'informe d'aquesta Comissió.

15. Es regula profusament el règim de seguiment i d'avaluació del rendiment de l'activitat investigadora, amb la finalitat confessa de ser un estímul per garantir el manteniment continu d'un nivell d'excel·lència en aquesta activitat, i que per atendre aquest objectiu es converteix en un sistema d'avaluació que

G
O
I
B
/

té no només uns efectes de retribució de l'excel·lència comprovada, sinó uns efectes categòrics desfavorables en el supòsit de rendiments insuficients, tal com es desprèn de l'article 49 de l'Esborrany.

16. L'Esborrany posa de manifest un compromís clar de l'activitat investigadora dels instituts d'investigació sanitària de les Illes Balears amb els plantejaments i les polítiques de promoció de la igualtat de gènere, d'acord amb el que estableixen els articles 14 j, 25.6, 26.4, 27.6 i 46.
17. Per raó de la matèria, i atesa la data de l'ordre d'inici de l'expedient, aquesta norma s'ha de sotmetre a l'informe preceptiu del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, d'acord amb el que disposen l'article 2.1 a primer i 2.4 de la Llei 10/2000, de 30 de desembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears.
18. Atès que es tracta d'una disposició reglamentària d'ordenació organitzativa però que té uns efectes directes envers els drets del personal investigador en salut i en la biomedicina, és preceptiu el dictamen del Consell Consultiu, d'acord amb l'art. 18.7 de la Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu de les Illes Balears.
19. Atès que, d'acord amb l'art. 46 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, és l'informe de la Secretaria General el que s'ha de pronunciar sobre la correcció del procediment seguit, no s'analitzen en aquest informe ni el procediment ni la necessitat d'altres informes.

Palma, 26 de novembre de 2018

El cap de l'Àrea de Juridic Administratiu

